

**ФРАГМЕНТИ ДОПОВІДІ НА КОНФЕРЕНЦІЇ
ГО «ТОВАРИСТВО «ЧЕРНІГІВСЬКЕ ЗЕМЛЯЦТВО»
31 СІЧНЯ 2023 РОКУ.**

Шановні друзі-земляки!

У нелегкий трагічний час зібралися ми на свою щорічну традиційну конференцію. Лють і ненависть, що віками накопичувалася в московії до всього і всіх, хто не стає на коліна перед кривавою імперією, сьогодні вже в котре з усією силою вихлюпнулись на нашу українську землю на долі мільйонів мирних людей. У нас є єдиний шлях – відстояти свою свободу, зберегти майбутнє для українських дітей. І це роблять нині всі, кому болить доля України.

Наше земляцтво за три останні роки не могли оминати випробування. Спершу на перешкоді стала пандемія COVID, що паралізувала нашу планову роботу, розірвала традиційні стосунки наших відділень із районами малої Батьківщини. Затим ми пережили адміністративно-територіальну реформу, яка певною мірою порушила роками напрацьовані комунікації, роками відпрацьовану структуру, що відповідала інтересам як малої Батьківщини так і столичних земляків.

А ось, уже майже рік, чорним смерчем пройшли колони убивць по Чернігівщині, по всій українській землі

Після ординської навали й досі кровоточать рани на землі Сіверщини, а на півночі її досі гримлять ворожі гармати. Та й вся вона мусить щосекунди бути на сторожі до зустрічі нових ймовірних непроханих гостей: бомбардувальників, ракет, шахидів.

Те ж саме на нашій Чернігівській землі чинили москальські орди і в старі часи, коли вирізали тисячі і тисячі українців у гетьманській столиці – Батурині, коли відправили в засвіти наших хлопчиків, які боролися за незалежність України біля Чернігівських Крут, коли виморювали голодом десять мільйонів українців в 1932-1933 роках.

Маємо жити вірою в нашу історичну перемогу, в щасливе майбутнє України, яка мусить, нарешті, завоювати свою правдиву незалежність і державний суверенітет, в основі якого лежить слава великої Київської Русі.

Саме такими прагненнями і керуються нині, чернігівські і київські сіверяни, продовжуючи творити добро на благо рідної Чернігівщини і її змороженого війною народу.

Чернігівське земляцтво впродовж року війни ні на мить не розривало зв'язків з малою Батьківщиною.

Отже, хотів би коротко поінформувати вас про нашу роботу у 2022 році.

Якщо говорити узагальнено, то це - благодійна допомога Збройним Силам України, добробатам і населенню, яке потерпає від рашистів. Це – сприяння в роботі медичних і освітніх закладів, збереження і примноження культурних цінностей, історичної спадщини, відбудова зруйнованих війною осель, допомога осиротілим сім'ям, понівеченим війною героям, самотнім матерям, які втратили синів-годувальників та багато іншого.

Дуже коротко щодо конкретних справ:

БАХМАЦЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Створений членами відділення благодійний фонд «Оберіг Сіверщини» надає матеріальну та інформаційну допомогу сім'ям полонених, підтримує родини, що залишились без годувальників та дітей з малозабезпечених сімей.

Відремонтували та передали на Сіверський напрямок фронту три автомобілі високої прохідності. З м. Штудгарт (ФРН) доправили тепловізори, спорядження та військову амуніцію для воїнів ЗСУ.

БОБРОВИЦЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Після звільнення Новобасанської громади до понівечених рашистами сіл доправлені 500 листів шиферу, машина з ліками та медичними препаратами, три машини з продуктами харчування, три машини з ковдрами, подушками, теплим одягом та взуттям.

Родина Пінчуків – Андрій Михайлович та донька Ліза, із сімейних заощаджень передали кошти в Чернігів для придбання генератора. У своїх помешканнях надали прихисток трьом родинам з Донеччини. Після звільнення Чернігова організували доставку в місто машини з ліками.

Багато добрих справ на рахунку Надії Голоти. Оскільки вона записана до виступу, думаю, вона сама про це скаже.

Олена Мелашенко взяла під свій патронат реабілітаційний центр у с. Осовець. На власному автомобілі збирає по селах городину та інші продукти харчування для воїнів які проходять реабілітацію після тяжких боїв.

Володимир Левченко під час окупації Нової Басані збирав та передавав ЗСУ інформацію про пересування військ та техніки рашистів. За власний кошт забезпечував харчування блокпосту та пересувного шпиталю прикордонних військ.

БОРЗНЯНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

З перших днів війни Борзнянське відділення скоординувало свої дії на допомогу тим, хто її потребує, чесно та щиро надає матеріальну, фінансову та гуманітарну допомогу бійцям **ССО**, переселенцям, а також, членам родин загиблих. На потреби захисникам ЗСУ щомісячно перераховуються кошти. За це щира подяка Миколі Обушному. У волонтерському русі благодійної організації «Міжнародний благодійний фонд «VOLONTER. FOND»» із звільнення військовополонених приймає участь Микола Кіченко, за що отримав знак народної пошани «Золота зірка» Героя Українського народу. Працівники Художньо-меморіального музею у Борзні та Ніна Саєнко забезпечили збереження експонатів: цінної колекції народного мистецтва, рукописів, документів, книг. Ведеться робота над комплектацією колекцій книг про творчість мистецької династії Саєнків. Створене Володимиром Лемішем товариство «Носелівське земляцтво» надає матеріальну допомогу громаді села Носелівка для здійснення волонтерських заходів.

ВАРВИНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Володимир Зуб та Надія Кольцова за час воєнних дій збирали та передавали на фронт продовольчі набори та сільгосппродукти.

Ганна Калайда протягом трьох місяців працювала волонтером у Дарницькому легіоні «Свобода» - шила костюми («кікімори») для снайперів і розвідки та все, що потрібно для фронту (матраци, наволочки, подушки, білизну).

Надія Кольцова для багатодітної сім'ї придбала та передала меблі та кухонне обладнання, проводила велику просвітницьку роботу у с. Антонівка на Варвинщині та с. Требухів на Київщині.

ГОРОДНЯНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Активно долучились до спонсорської допомоги постраждалим сівер'янам Володимир Лаппа, Сергій Дубравський, Дмитро Іскра. За сприяння комунальних і громадських організацій організували збір та доставку гуманітарної допомоги в смт.Куликівка (теплі речі, продукти харчування, засоби гігієни, медичні препарати тощо).

Була придбана машина швидкої допомоги, яка передана тактично-батальйонній групі «Жуляни».

Крім цього, активісти відділення допомагали волонтерам у комплектуванні медичними аптечками, товарами військового призначення та продуктами харчування.

ІЧНЯНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Ічнянське відділення не зраджувало своїм традиціям. Враховуючи вимоги військового стану надавали матеріальну та фінансову допомогу учасникам АТО та їх сім'ям, а також, родинам тяжкохворих на Covid та літнім людям.

- надана допомога родині активного члена земляцтва Станіслава Маринчика в облаштуванні надгробного пам'ятника;
- надавалась фінансова допомога в організації роботи літературного об'єднання «Криниця», в ремонті музичних інструментів школі мистецтв у м. Ічня. У проведенні конкурсу талантів дітей «Родина. Ічнянщина. Україна». У виданні книг Василя Чумака, поетичної збірки Василя Ковальовського, альманаху літераторів «Джерельна Іченька» та багато інших заходів.

КОЗЕЛЕЦЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Керівник відділення Михайло Гриценко та актив відділення надавали особисту фінансову, гуманітарну допомогу постраждалим від війни та малозабезпеченим родинам.

До Нового року для 30 діток загиблих захисників України з Козелеччини було придбано дитячі подарунки та продуктові набори. Для Козелецького районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки придбано партію офісного паперу і канцтовари.

Заступник голови відділення Володимир Йовенко – староста села Шевченкове Броварського району, яке було окуповане рашистами, опікується не лише проблемами односельців, а й надає посильну допомогу землякам з Козелеччини.

КОРОПСЬКЕ ТА КОРЮКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Керівники цих відділень з початку війни служать у ЗСУ, а їх заступники перебувають за межами Києва, тому інформація не надана.

КУЛИКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Особисті донати для ЗСУ та волонтерська допомога від заступника відділення Сергія Спутая.

Ірина Ховрук надала прихисток чернігівській родині, житло якої було зруйноване під час бомбардувань у батьківській хаті в с.Бакланова Муравійка.

Керівник відділення Борис Чуян систематично надає фінансову допомогу бібліотекам Чернігівського району.

МЕНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Керівник відділення Станіслав Довгий активно використовує можливості створеного родиною благодійного фонду «Можемо разом», а також потужний потенціал Малої академії наук України та зарубіжних партнерів Академії.

Реалізовані благодійні проекти на майже 300 млн. гривень, серед них:

- Сучасна мобільна хірургія для ЗСУ, вартістю понад 15 млн. гривень;
- Закуплено і відправлено для медичного батальйону «Госпітальєри» 40 тисяч кілограмів продуктів вартістю понад 2 млн гривень;
- Направлено медичну допомогу на суму понад 210 млн. гривень для 118 медичних закладів Чернігівської, Донецької, Харківської та інших областей України;
- Придбані та передані ЗСУ 374 сучасні рації вартістю понад 4 млн. гривень.

З сімейної колекції до благодійного фонду «Мистецтво перемоги» передано 80 художніх робіт, від реалізації яких отримано понад півмільйона гривень.

За підтримки Станіслава Довгого реалізується історична космічна програма МАУ, де кращі роботи наших юних винахідників направились на міжнародну космічну станцію для проведення наукових експериментів.

Родинною інвестиційною компанією Dovgiy Family Office проведена значна робота щодо захисту та відновлення культурних об'єктів в умовах війни.

Видана збірка землячки з Менщини Марії Кочур «Інтинський зошит» англійською та українською мовами.

А ще багато благодійних справ залишилось поза цим звітом. Сподіваюсь почути когось із делегатів конференції звіт про організацію роботи.

НІЖИНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Тісно співпрацювали і надали кошти ЗСУ, надавали конкретну благодійну допомогу продуктами харчування, медпрепаратами.

В збереження історичної та культурної спадщини, розвиток мистецьких програм свій вклад зробив Леонід Горlach – головний редактор земляцького часопису «Отчий поріг».

НОВГОРОД-СІВЕРСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Найвагоміший внесок в допомогу Чернігівщині зробили Микола Засульський, його дієвий актив разом з благодійним фондом «Серце до серця» на чолі з Леонідом Соколовим та міжнародними партнерами Торгово-Промислової Палати Медичним закладам району надана благодійна допомога загальною сумою понад 3 млн. доларів – встановлено дорогоцінне діагностичне обладнання в районну лікарню, відремонтований та облаштований медичним обладнанням перинатальний центр, багато іншого медичного спорядження для хворих та лікарів. Напередодні нашої конференції Микола Засульський з групою небайдужих земляків здійснили третю за час війни поїздку до Новгород-Сіверщини, де надали матеріальну підтримку на суму понад 100 тис. гривень дітям загиблих воїнів та новонародженим у рік війни діткам запізно вручили новорічні подарунки діткам з малозабезпечених сімей, для медзакладів завезли ліки, інвалідні коляски та інше.

НОСІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Григорій Шкробель та його бойова команда війну переживають у Володьковій Дівиці на Носівщині.

Там вони організували мініцех по виробництву окопних свічок (Григорій Шкробель), плетінню маскувальних сіток (Валентин Бондаренко), виготовлення буржуйок, збір сільгосппродукції, теплого одягу та коштів для фронту, надання гуманітарної допомоги сім'ям фронтовиків – загиблих, поранених, полонених. Організували для вивозу евакуйованих чотири автобуси.

Як людина військова, першим і чи не найстаршим за віком, пішов будувати блокпости та навчати добровольців військовій справі. Разом з іншими патріотами Носівщини проводили уроки мужності для учнів Степовохутірської школи

ПРИЛУЦЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Враховуючи умови воєнного стану в Україні активні члени Прилуцького відділення організовували та надавали посильну допомогу воїнам-землякам, які боронять нашу країну на фронті, пораненим бійцям, які знаходяться у військових шпиталях на лікуванні та реабілітації. Вишукуються можливості для придбання необхідного обладнання, теплого одягу та речей побутового вжитку, гостро необхідних в умовах військових дій.

Іван Забіяка особисто виготовив і відправив на фронт буржуйку, а також закупив комплекти речей для обігріву в польових умовах та продукти харчування для воїнів. Він нарешті завершив виготовлення та доправив до Талалаївки бюст видатного земляка, математика Івана Кавалеридзе. Встановлення бюсту відбудеться восени 2023 року

Микола Гордієнко разом з активними земляками організував доставку гуманітарної допомоги для воїнів-прикордонників, які знаходяться на лікуванні у Київському військовому шпиталі.

У м. Прилуки на базі Прилуцького краєзнавчого музею особисто Павлом Кривоносом з залученням мистецтвознавців та істориків проведено низку заходів в рамках проекту «Україна рятує Європу. Від Сагайдачного до сьогодні». До проекту, який перетворився в Міжнародний конкурс-есе, долучились дітки і з інших регіонів. В День міжнародного дня студентів у Прилуцькому гуманітарно-педагогічному коледжі було проведено майстер-клас

по підготовці конкурсних робіт, а вже в Києві підведено підсумки конкурсу. Понад 20 діток були запрошені до Києва для підведення підсумків конкурсу.

За багаторічною традицією прилучани надавали благодійну допомогу Будинку дитини «Надія». За організацію підтримки осиротілих вихованців висловлюю щиру подяку Євгенії Макаренко, котра вже багато років гуртує навколо себе студентів та випускників Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Незважаючи на воєнний стан, Прилучани провели ряд культурологічних заходів, зокрема:

- в медіа-центрі Генеральної дирекції іноземних представництв проведено виставку картин нашої славетної землячки Олександри Басанець «Живопис. Життя» та лекція від експертів «Мистецтво під час війни». Цією акцією було вшановано пам'ять нашого славетного земляка, народного художника, лауреата Шевченківської премії Петра Басанця.

РІПКИНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Керівник відділення Володимир Федяй з перших днів війни знаходиться за кордоном, а його бойові заступники довгий час знаходились за межами Києва, тому робота здійснювалась спонтанно окремими членами.

Сергій Граб за власні кошти замовив вишивання та урочисто вручив Герб Любецької територіальної громади.

Володимиром Пінчуком забезпечувалось функціонування сайту відділення та сторінки у Фейсбуці з висвітленням актуальної інформації.

СЕМЕНІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Досить оригінально керівник відділення побудував свою роботу Сергій Марущенко. Наряду з наданням гуманітарної та фінансової допомоги постраждалим у Семенівському районі Сергій скористався можливістю використати Проєкт Ради Європи «Внутрішнє переміщення в Україні: розробка тривалих рішень. Фаза 2.» та скерував роботу команди проєкту до Іванівської сільської об'єднаної територіальної громади Чернігівського району, яка зазнала суттєвих руйнувань. Реалізація гранту передбачає запровадження окремої електронної (цифрової) платформи щодо

пошкодженого та зруйнованого внаслідок військової агресії житла та її наповнення в пілотній громаді з метою реалізації проєктів з відновлення індивідуальних житлових будинків, в тому числі із залученням коштів міжнародних донорів. Також буде здійснено аналіз діючої нормативно-правової бази з питань обліку пошкодженого та зруйнованого нерухомого майна внаслідок військової агресії проти України. Успішна реалізація гранту дозволить в подальшому поширити його напрацювання на інші громади.

СОСНИЦЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

За інформацією голови відділення Олексія Ореховича:

Впродовж січня-лютого 2022 року члени відділення продовжували дослідження, що були спрямовані на показ значимості українців, зокрема вихідців з Чернігівщини, брали участь у заходах присвячених Дню Соборності України, вшануванню Героїв Небесної сотні та інших.

Від початку повномасштабної агресії росії проти України 24 лютого, крім тих, що залишилися у столиці та на Чернігівщині, чимало членів відділення виїхали до інших, більш безпечних на той час, областей України, а в подальшому і в країни Євросоюзу, Великої Британії, США, Канади та інші.

Члени відділення:

допомагали:

- внутрішньо переміщеним особам у розміщенні та створенні належних умов проживання;
- землякам у пошуку зниклих рідних і близьких;
- у вирішенні інших важливих питань;
- громадянам України, в т.ч. й вихідцям з Чернігівщини, котрі втекли від війни до інших країн у вирішенні різних нагальних питань;

брали участь:

- у країнах перебування в акціях підтримки України у протистоянні військовій агресії та забезпеченні перемоги над країною агресором, у зборі коштів на підтримку ЗСУ у

відправці гуманітарної допомоги в Україну, в тому числі і на Чернігівщину;

- не забули та виконали щорічне зобов'язання перед КЗ Чернігівської облради «Сосницький НРЦ»;

вели активну роботу на інформаційному фронті;

- не соромилися згадувати про свою належність до Чернігівського земляцтва у моменти, коли мова заходила про негідників і зрадників, котрі, нажаль, є вихідцями з Чернігівщини.

Називати імена та прізвища найактивніших членів відділення Олексій Федорович не став, оскільки ще йде війна і більшість з них продовжують плідну (часом небезпечну, без надійного захисту) роботу.

З більш детальною, але не всією, інформацією про роботу членів відділення в 2022 році можна ознайомитися на земляцькому сайті.

До речі, Олексій Орехович досить якісно веде наш земляцький сайт.

СНОВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Це відділення одне з наймалочисельніших, проте їх робота є ефективною і потрібною для фронту.

Землякам, які знаходяться в окопах було передано радіатор опалювальний, поршневі кільця, 10 л тосолу, 20 л моторної оливи до двигуна ЗІЛ-131, 10 глушників до АК-74, 6 комплектів рацій Моторола, динамічні навушники, 4 броненоски, 4 маскувальні костюми для снайперів, 4 костюми «Британка», 4 пари зимових берців, тактичні ботинки, 4 ножі «Крук», 20 флісових балаклав, тактичні перчатки, 4 комплекти термобілизни, 20 пар теплих шкарпеток і 40 пар літніх на загальну суму близько 130 тисяч гривень. Спонсорував закупки земляк зі Сновщини, який проживає в Канаді. Отримання та доправку до лінії фронту спільно з волонтерами забезпечувала Лариса Моцар.

ЧЕРНІГІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

Незважаючи на те, що ми двічі помилилися у виборі керівника Чернігівського відділення (спочатку Андрій Жинський, а згодом Василь Тройна), які самоусунулись від виконання громадських обов'язків, відділення активно працювало завдячуючи заступнику керівника Андрію Курданову. Під його керівництвом реалізовано багато цікавих культурологічно-просвітницьких проєктів.

Зокрема:

- спільно з Національною радою жінок України (Людмила Порохняк-Гановська) організували волонтерську допомогу селу Шестовиця, налагодили роботу приватної мініпекарні, реалізували ряд інших бізнесових проєктів;
- спільно з молодіжним відділенням земляцтва для музею Лизогубів у Седневі виготовили цифрові копії архівних документів, пам'ятну дошку, присвячену пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років, доповнили експозицію музею новими експонатами, які керівник молодіжного відділення Валерій Демченко відшукав і доставив з Києва;
- продовжувався проєкт «Живі голоси» для сторінки Facebook «СЕДНІВ ЛІТОПИС», де свої відеоспогади надав Леонід Горlach, перший і єдиний головний редактор земляцького часопису «Отчий поріг»;
- підготували відеоматеріали до трьохсотріччя Григорія Сковороди до художнього фільму «Григорій Сковорода» (1959 рік) та зробили презентації в обласній бібліотеці і обласному історичному музеї. Під проводом Андрія Курданова підготовлено ряд видань та презентацій з історичної минувшини Чернігівщини, багато виступів у засобах масової інформації.

МОЛОДІЖНЕ ВІДДІЛЕННЯ

Досить потужно працювало молодіжне відділення. Приємно, що молодь розповсюджувала свої ініціативи та долучалась до ініціатив земляків з Семенівського, Бобровицького, Чернігівського, Борзнянського та ін. відділень нашого земляцтва:

- об'єднавшись з іншими земляками (Микола Засульський, Новгород-Сіверське відділення, Андрій Пінчук, Бобровицьке відділення) придбали та в перші дні визволення Чернігова

відправили три потужних дизель-генератори, лікарські засоби, продукти харчування, теплий одяг, засоби індивідуальної гігієни;

- взяли під опіку будинок сімейного типу у селі Рудка Чернігівського району, де виховується 11 діток. Тричі доправляли діткам одяг, взуття продукти харчування;
- на прохання Андрія Курданова (Чернігівське відділення) надавали фінансову допомогу в реалізації програм по збереженню історичних та культурних цінностей Сіверщини.

Ще багато добрих справ зроблено нашою молодіжкою. Радую те, що росте достойна зміна, і дай Бог, наше коріння ніколи не всохне. Наша надія на вас, молодь.

ВІДДІЛЕННЯ ВЕТЕРАНІВ

Наше ветеранське відділення значно обміліло. Ветерани Другої Світової війни відійшли в засвіти, а молоді пішли в ЗСУ або добробати. Тим не менше, члени відділення брали участь в заходах:

- з вшанування пам'яті учасників бойових дій які загинули на територіях інших держав;
- продовжували підтримувати зв'язки з представниками посольства Республіки В'єтнам, взяли участь у відкритті виставки нашого земляка Віктора Ковтуна до 30-ти річчя дипломатичних відносин України-В'єтнаму;
- традиційно, відвідали меморіал Героям Крут на Чернігівщині.
- Ось, і позавчора, земляцька делегація відвідала Крути та вшанувала пам'ять юних оборонителів незалежної України.

ВІДДІЛЕННЯ ЛІКВІДАТОРІВ АВАРІЇ НА ЧАЕС

Нажаль, це відділення катастрофічно зменшує свою чисельність, проте вшанування пам'яті загиблих в результаті аварії, покладання квітів до меморіалів загиблих відбувалось у лютому та квітні. Керівник відділення Микола Поета надає посильну допомогу ветеранам Чорнобиля, які її потребують.

Шановні друзі.

Здається, я вас поінформував про основні напрямки діяльності земляцтва за минулий рік. Як ви розумієте, це далеко не все, що

зробили наші земляки. Рік 2023 очікується ще складнішим і перемога буде досягнута навіть більшою кров'ю, ніж звільнення раптово захоплених територій. Ми ні за яких обставин не втратимо бойового духу і завершимо війну нашою перемогою.

Низький уклін і щира подяка тим землякам, які впродовж періоду війни працювали на потреби фронту самі і організовували допомогу земляків.

Хочу персонально подякувати Миколі Засульському, Олексі Довгому, Павлу Кривоносу, Миколі Вощевському, Олексію Ореховичу, Андрію Пінчуку, Михайлу Гриценку, Валерію Демченку, Івану Забіяці, Надії Голоті, Ларисі Моцар, Григорію Шкребелю, Олександрю Пухкалу, Миколі Кагадію, Сергію Пономаренку, Леоніду Соколову, Надії Кольцовій, Володимирю Левченку і багатьом-багатьом іншим небайдужим землякам, які не стояли осторонь загальнодержавних проблем.

І якщо хтось із земляків, який прикине чи то за кордоном, чи в далекій глибинці запитує мене: «Так що, земляцтва в нас уже немає, воно не працює?», я відповідаю: «Ні, це ви в земляцтві не працюєте.»

Дякую за увагу і чекаю вашої оцінки нашої роботи.